

วิจารณ์และข้อเสนอแนะ

ในการทดลองครั้งนี้เพื่อศึกษาผลของการใช้ฮอร์โมน PMSG และ HCG ต่อจำนวนลูกต่อครอกในกระต่าย ได้แบ่งการทดลองออกเป็น 2 ชุด ทั้งนี้เพราะพบว่าจำนวนสัตว์ทดลองและสถานที่ค่อนข้างจะจำกัด นอกจากนี้การเว้นระยะการผสมพันธุ์ของพ่อพันธุ์ 3 วันต่อครั้ง ทำให้ระยะเวลาการทดลองนานขึ้น ทำให้อายุแม่กระต่ายอาจจะไม่เท่ากันเมื่อได้รับการผสม ซึ่งอาจจะไปมีผลต่อการพัฒนาของระบบสืบพันธุ์ทำให้แม่กระต่ายที่ได้รับการผสมในระยะหลังมีการพัฒนาของระบบสืบพันธุ์ดีกว่า แต่จากผลการทดลองครั้งนี้ไม่พบความแตกต่างระหว่างจำนวนลูกต่อครอกของแม่กระต่ายที่ผสมในระยะแรกและระยะหลังของการทดลอง เพื่อเป็นการแก้ปัญหาดังกล่าวอาจจะใช้วิธีการผสมเทียมช่วย เพื่อลดปัญหาเกี่ยวกับระยะเวลา

แม้ว่าผลของการฉีดฮอร์โมน PMSG และ HCG เพื่อเพิ่มอัตราการตกไข่จะทำให้มีการเจริญเติบโตของ follicle และมีการตกไข่มากกว่าปกติ ดังผลในการทดลองที่ 1 ก็ตาม ขนาดครอกของแม่กระต่ายในกลุ่มที่ฉีดฮอร์โมนและกลุ่มเปรียบเทียบไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ดังผลในการทดลองที่ 2 แต่จากการทดลองได้แสดงให้เห็นว่าผลของการฉีดฮอร์โมน PMSG และ HCG ในแม่กระต่ายสาวทำให้ได้จำนวนตัวอ่อนในระยะอุ้มท้องที่ 10 วันสูงกว่าในกลุ่มเปรียบเทียบ แต่จำนวนตัวอ่อนในกลุ่มที่ฉีดฮอร์โมนมีอัตราการตายสูงกว่าในกลุ่มเปรียบเทียบเช่นเดียวกับที่รายงานโดย Polidoro และ Black (1970) สาเหตุของการตายของตัวอ่อนในระยะอุ้มท้องนั้นเนื่องมาจากความจุของมดลูกมีจำกัด นอกจากนี้จากการทดลองครั้งนี้ยังพบว่า การใช้ฮอร์โมน PMSG และ HCG ไม่มีผลต่ออัตราการผสมติดและพฤติกรรมการเลี้ยงลูกของกระต่ายเมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มที่ฉีดฮอร์โมนและกลุ่มเปรียบเทียบ พบว่าอัตราการผสมติดและพฤติกรรมการเลี้ยงลูกของกระต่ายทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน ดังนั้นผลของการฉีดฮอร์โมน PMSG และ HCG เพื่อเพิ่มอัตราการตกไข่และเพิ่มขนาดครอกจึงมีประโยชน์น้อยเมื่อคิดในแง่ผลตอบแทนของจำนวนลูกต่อครอกที่เพิ่มขึ้น

อนึ่ง ในการทดลองครั้งนี้จะเห็นว่า จำนวนสัตว์ทดลองมีน้อย โดยเฉพาะในการทดลองที่ 3 และการทดลองที่ 4 น่าจะเป็นแนวทางสำหรับการศึกษาในขั้นต่อไป